

[Jytte Andersen]

mer, dagligdags problemer, madsteder, og hvad der ellers har været fremme af gode ideer i forhold til kulturhuse, væresteder.

Også her er det vigtigt, at de grupper, som har med det at gøre, og for hvem det er vedkommende: forældre, børn, unge og personale, er med på ideerne og udvikler nytænkning i et godt samspil. Vi synes også, det er vigtigt på daginstitutionsområdet, hvor det kniber meget med forældreengagementet. Også i forhold til den udvikling, vi håber på kommer på daginstitutionsområdet, finder vi det nødvendigt.

Det forekommer mig, at da min kollega hr. Torben Lund præsenterede forslaget i forsommeren, var der forskellige politiske tilkendegivelser om tilslutning til, at det var vigtigt.

Det tredje argument, jeg vil fremhæve, er forslaget punkt 3 d. Det er spørgsmålet om udarbejdelse af en overordnet pædagogisk vejledning for daginstitutionss- og dagplejeområdet. Vi synes, det er nødvendigt med en diskussion om, hvad vi egentlig vil have for den investering på daginstitutionsområdet, der ifølge Socialministeriets oplysninger er på 8,5 mia. kr., hvad det egentlig er for nogle mål, vi gerne vil have for den virksomhed.

Vi har en meget klar og godt defineret målsætning på folkeskoleområdet, og vi synes egentlig også, at vi bør fremme en udvikling – ikke nødvendigvis den samme målsætning i alle kommuner – hvor man definerer, hvad der ud over det rent pasningsmæssige skal foregå på daginstitutionsområdet, nemlig børnenes udvikling. Her vil jeg lægge vægt på, at børns udvikling i førskolealderen er mindst lige så vigtig som den, der foregår i skolealderen.

Derfor er der en logisk følge i det: nogle lovgivningsmæssige rammer for demokratiseringen, nogle lovgivningsmæssige rammer for en diskussion, hvor man får defineret nogle målsætninger, præcis på samme måde som for skolebørnene. Jeg håber meget, at forslaget kan nyde fremme.

Merete Aarup (KF):

Selvfølger skal forældrene have indflydelse på deres barns hverdag, og selvfølgelig skal forældrene have indflydelse på deres barns daginstitution. Men den konservative gruppe er af den opfattelse, at dette ikke skal

ske ved, at Folketinget eller socialministeren fastlægger rammer for, hvordan denne indflydelse skal foregå. Landet over i de 275 kommuner er der bygget daginstitutioner, der startede som private, senere selvejende institutioner, og først senere kom de kommunale. I de selvejende institutioner har forældrene indflydelse, fordi to bestyrelsesmedlemmer skal vælges blandt forældrene. Forældrene i de kommunale institutioner har ikke haft denne naturlige indflydelse, men i mange kommuner landet over arbejder man med øget forældreindflydelse i de kommunale institutioner, og i mange kommuner har den enkelte institution oprettet forældreråd i lighed med bestyrelserne for den selvejende. Kommunen og det sociale udvalg kan jo beslutte, hvor mange opgaver, også økonomiske rammer, der skal lægges ud til bestyrelser og forældreråd.

Men hvordan skal man dog kunne skræddersy en model, der passer både til storkommunen med de 130–150 institutioner til de små kommuner, hvor der kun er 3 institutioner? Små kommuner med det tætte samfund skal altså tilpasse sig storkommunedriften eller omvendt. Lad dog kommunerne selv finde frem til den løsningsmodel, der er ideel for den enkelte kommune.

Kommunerne kan lære af de selvejende institutioner, hvor forældrearbejdet har været meget frugtbart i mange år, og man har ikke brug for en overbestyrelse. Det er den omvendte verden, at de institutioner, der i dag har forældreindflydelsen gennem bestyrelsen, skal have påtvunget endnu en forældreindflydelse, fordi de selvejende institutioner nu pludselig skal tilpasse sig noget, som ikke før har eksisteret; og for at ligestille de kommunale institutioner skal man vel også have en bestyrelse, for ellers har man jo ikke den ligestilling, hvis man både skal have forældreråd og bestyrelse i de selvejende og ikke i de kommunale.

Det er jo ikke nogen ny opfindelse, forslagsstillerne kommer med her. Som jeg sagde før, har mange kommuner allerede forældreråd. Der er forældrenævn eller institutionsudvalg eller tilsynsudvalg, eller hvad de nu hedder, og samarbejdet med de sociale udvalg går jo fint. Man skal blot hele tiden huske, at det er det sociale udvalg og kommunalbestyrelsen, der har det endelige ansvar.